

Kerkakkers-noord en Kerkakkers-zuid

Onderzoek naar de bereikbaarheid, toegankelijkheid en
bruikbaarheid voor lichamelijk gehandicapten

Platform Gehandicaptenbeleid Valkenswaard
Werkgroep Bereikbaarheid, Toegankelijkheid en Bruikbaarheid

Valkenswaard, augustus 2004

Inhoudsopgave

1	Inleiding.....	3
2	De gehanteerde werkwijze.....	3
3	Het onderzochte gebied.....	3
4	De wijze van de beoordeling.....	4
5	De algemene indrukken van de wijk.....	4
6	De voorgestelde maatregelen.....	4
7	Kerkakkers- noord.....	5
8	Kerkakkers- zuid.....	10
9	Enkele algemene adviezen.....	12
10	Overzichtskaart met straatnamen.....	15

1 Inleiding

In deze rapportage vindt u de resultaten van een door de leden van de werkgroep BTB (bereikbaarheid, toegankelijkheid en bruikbaarheid) van het Platform Gehandicaptenbeleid Valkenswaard uitgevoerd onderzoek in de wijken Kerkackers-noord en Kerkackers-zuid in Valkenswaard. Het verzoek tot het doen van het onderzoek en het vastleggen daarvan is door het bestuur van het Platform gedaan, na overleg tussen dat bestuur en het gemeentebestuur op 29 maart 2004. Tijdens dat overleg, waarin over diverse onderwerpen is gesproken, is blijkens het volgende citaat uit het verslag over dit specifieke onderwerp de volgende afspraak gemaakt:

"Overeenkomstig de WOONvisie wordt op twee plaatsen in de gemeente gestart met pilot-woonservicezones, te weten in Borkel en Schaft en op een andere plaats in de gemeente. Het Platform opteert voor de wijk Kerkackers. Afgesproken wordt dat de BTB-werkgroep een globale inventarisatie maakt van knelpunten in de wijk Kerkackers m.b.t. de bereikbaarheid, de toegankelijkheid e.d."

2 De gehanteerde werkwijze

Het onderzoek is verricht in juni en juli 2004. Op drie ochtenden is telkens door drie of vier leden van de werkgroep (merendeels zelf gebruik makend van een scootmobiel) iedere straat en pad in de wijk bezocht en beoordeeld. Eerst is echter gesproken met de locatiemanager en één der leidsters van het centraal in Kerkackers-noord gelegen dagverblijf voor verstandelijk gehandicapten De Biezenrijt, omdat al bekend was dat de cliënten daarvan (waarvan een deel lichamelijk gehandicapt is en derhalve aangewezen op een rolstoel en een ander deel in meer of mindere mate problemen heeft met de motoriek) erg regelmatig in het kader van een therapie door de wijk wandelt. Van de daarbij door hen opgedane ervaringen is door de onderzoekers van de werkgroep dankbaar gebruik gemaakt. Hun bevindingen maken dan ook deel uit van dit onderzoek.

Tijdens onze rondgang hebben wij gebruik kunnen maken van door de gemeente beschikbaar gestelde, gedetailleerde plattegronden op schaal 1:1000, waarop we telkenmale onze bevindingen hebben aangegeven om die vervolgens in deze rapportage te kunnen verwerken.

3 Het onderzochte gebied

Beschouwd is het gehele wijk Kerkackers, het gebied derhalve dat gelegen is tussen de Tienendreef, de Nieuwe Waalreseweg, de Vasco da Gamastraat, de Amundsenstraat, de Scottstraat, de Marco Polostraat, de Van Linschotenstraat, de Barentszstraat, de Dommelseweg en, tenslotte, de Minister Aalbersestraat. Achter in deze nota is een overzichtskaartje van de wijk met alle straatnamen opgenomen.

De Dommelseweg, met zijn in het algemeen wat oudere en gevarieerde bebouwing en functies, verdeelt de wijk Kerkackers in een noordelijk en een zuidelijk gedeelte. Het gehele gebied heeft een omvang van circa 50 hectare en wordt gekenmerkt doordat er behoudens een supermarkt, enkele winkels en een bedrijventerrein, vrijwel uitsluitend inmiddels wat oudere eengezinswoningen uit de jaren '50 en '60 staan. Mede daardoor wonen er relatief veel senioren, waarvan er velen ook al heel erg lang woonachtig zijn. Dat feit is vooral de reden dat het Platform er bij het gemeentebestuur op heeft aangedrongen om van die wijk een zogenaamde pilot-woonservicezone te maken, waarin vooral óók die ouderen -met

gebruikmaking van een aantal gewenste, maar in omvang bescheiden aanpassingen- nog geruime tijd in de voor hen zo hun vertrouwde woonomgeving kunnen blijven wonen.

4 De wijze van de beoordeling

Tijdens het onderzoek is vooral gelet op de belemmeringen die mensen die wat slechter ter been zijn, of die voor hun verplaatsing op een rolstoel, een rollator, een scootmobiel of een wandelstok zijn aangewezen, ondervinden in de wijk, en de wijze waarop tekortkomingen kunnen worden tenietgedaan. In wat mindere mate is de situatie voor slechtzienden en blinden beoordeeld, omdat de eerlijkheid gebied te zeggen dat alle, sinds korte tijd geleden aangetreden leden van de werkgroep BTB (nog) weinig ervaring hebben met de zeer specifieke eisen die slechtzienden aan een goed toegankelijke en bruikbare omgeving stellen.

5 De algemene indrukken van de wijk

In het algemeen blijkt, enkele uitzonderingen daargelaten, de algehele onderhoudstoestand van de verharding, en dan in het bijzonder die van de voetpaden, goed te zijn. Zeker in vergelijking met vele andere wijken in Valkenswaard liggen er in Kerkkackers al vele op- en afritjes bij kruisingen van wegen. Met name in het noordelijke deel van de wijk is dat het geval. Het is echter wel opvallend dat dan niet in alle gevallen op een toch min of meer doorgaande route, dergelijke voorzieningen zijn aangebracht. Een voorbeeld voor zo'n route is de vrij lange Le Sage ten Broekstraat. Op die straat komen zeven zijwegen uit; bij vijf daarvan kan van verhoogde kruisingsvlakken of van op- en afritjes gebruik worden gemaakt, bij de twee andere zijwegen worden dergelijke voorzieningen echter gemist. Het vermoeden bestaat dan ook dat de gemeentelijke ontwerpers zich in het verleden niet altijd even consequent hebben verplaatst in de behoeften van de gehandicapte weggebruikers. Maar...als de hierna genoemde voorstellen tot aanpassing van de situatie op redelijke termijn en onverkort worden uitgevoerd, dan valt er naar de mening van de werkgroep weinig meer te klagen over de BTB-aspecten, en heeft de gemeente in ieder geval op dat gebied een wezenlijke bijdrage geleverd aan de invulling van het begrip woonservicezone, ten behoeve van de bewoners van de wijk.

6 De voorgestelde maatregelen

Gemakshalve worden onderstaand per deelgebied (Kerkkackers-noord en -zuid) en per straat de voorstellen genoemd die wij op onze inventarisatieroute door de wijk hebben aangetekend. Daarbij wordt niet alleen verwezen naar die straatnamen, maar in een aantal gevallen ook naar huisnummers. Van een aantal punten is ook een foto opgenomen.

We wijzen er met nadruk op dat de situatie op het deel van de Dommelseweg -voor zover die gelegen is binnen het onderzochte gebied- eveneens is beoordeeld, maar dat in de in 2003 door BTB-bouwadvies in Tilburg opgestelde rapportage 'Infrastructuur en route voor mensen met een lichamelijke functiebeperking' de tekortkomingen van de weg in z'n geheel, dus van de Luikerweg tot aan Dommelen, zijn opgenomen. De inhoud van dat rapport wordt bij de lezer van deze rapportage als bekend verondersteld. Datzelfde geldt ook voor de algemene achtergronden en normen die voor een goede bereikbaarheid en dergelijke van wezenlijk belang zijn.

In het onderstaande wordt uitsluitend gesproken over straten en dergelijke waaraan in onze ogen "iets mankeert" of waaraan iets te verbeteren is, de overige straten worden hier niet genoemd.

7 Kerkkokers-noord

1. Omgeving kruispunt Tienendreef –Nieuwe Waalreseweg: de aanvraag-drukknoppen voor de voetgangerslichten op het kruispunt zitten op een hoogte van circa 1.50 meter. Het Handboek voor Toegankelijkheid hanteert als norm echter een hoogte tussen 0.90 en 1.20 meter. Bovendien zitten de knoppen op een afstand van circa 0.45 meter uit de rand van het voetpad. Vooral voor rolstoelers kunnen die hoogte en die afstand een onoverkomelijke belemmering vormen. Aan de zuid- westzijde van het kruispunt wordt een op- en afritje gemist.

Dat geldt eveneens voor beide korte stukjes voetpad die vanaf de bushalte aan de Tienendreef naar het kruispunt lopen, ter hoogte van het fietspad in het verlengde van de Mgr. Zwijssenstraat. De bushalte zelf is wegens het ontbreken van een op- en afrit en het ontbreken van voldoende hoogte om het hoogteverschil tussen halte en vloer van de bus te overbruggen, voor rolstoelers e.d. niet bruikbaar. Tenslotte zorgt ook de plaatsing van deabri zelf, op slechts 0.60 meter uit de trottoirband er voor dat zelfs validen met wat bagage hier een confrontatie met (brom-)fietsers niet of nauwelijks uit de weg kunnen gaan.

Op het voetpaadje in het verlengde van de Mgr. Zwijssenstraat zorgt een letterlijk midden op het pad staande lantaarnpaal er voor dat het pad voor gehandicapten e.d. geen enkele functie kan vervullen. Iedereen, ook valide voetgangers, zullen hier wel moeten uitwijken naar het fietspad.

2. Le Sage ten Broekstraat: zoals in paragraaf 5 (Algemene Indrukken) al is opgemerkt worden op twee straathoeken (Mr. van Sonstraat en de Pater van den Elsenstraat) op- en afritjes gemist. Alle andere zijstraten zijn goed over te steken, hetzij via op- en afritjes, hetzij via verhoogde kruisingsvlakken. De "groene kant" van de straat is op verschillende voor de hand liggende plaatsen, vanwege het ontbreken van op- en afritjes, niet goed te bereiken. Zie hierover verder ook de algemene opmerkingen in paragraaf 9.2.
3. Toegangsweg naar Het Pumpke: in het toegangsweggetje naar Het Pumpke en de sporthal zijn circa 0.45 meter brede, betonnen inritbanden aangebracht. Voor rolstoelers en scootmobielrijders zijn dat absolute ondingen, omdat ze veelal te steil zijn en omdat de voetsteunen (bij het afrijden) of de veiligheidswieltjes aan de achterzijde (bij het oprijden) er achter blijven haken. Zonder hulp van derden zijn de bedoelde hindernissen vrijwel niet te nemen. Verder missen we op de parkeerplaats een plekje voor gehandicapten.
4. Dr. Schaepmanstraat: de verkeerslichten bij de voetgangersoversteek over de Nieuwe Waalreseweg, in het verlengde van de Dr. Schaepmanstraat zijn voorzien van rateltickers: prima dus. De hellingen vanaf het trottoirniveau naar het niveau van de rijweg zijn evenwel wat aan de steile kant. Dat geldt in deze situatie te meer omdat men hier niet alleen alle aandacht nodig heeft voor het verkeer, maar ook nog voor de chicane in de vorm van de fietssluisjes. Aan de overzijde van de oversteek kan men als rolstoeler e.d. helaas géén gebruik maken van het voetpad, omdat enkele daar liggende bielsen de doorgang naar het park fysiek onmogelijk maken.

In de bocht van de Dr. Schaepmanstraat naar de Chr. Ruys de Beerenbrouckstraat missen we een op- en afritje. Iets verderop in de straat, ter hoogte van de voormalige schoolpoort (bij én tegenover de huisnummers 7 en 9) én op de hoek met de Mgr. Zwijsenstraat, staan diverse nu, na de opheffing van de school, overbodig geworden palen met kettingen.

5. Dr. Schaepmanstraat, hoek Alb. Thijmstraat: op deze hoek ontbreken op- en afritjes. Het verdient verder aanbeveling om ook een op- en afritje te maken in het verlengde van de Alb. Thijmstraat, zodat ook gehandicapten e.d. gebruik kunnen maken van de doorsteek óver het plantsoen in de richting van de Mgr. Poelsstraat.
6. Vervolg van de Dr. Schaepmanstraat: de bestaande op- en afritjes op de hoeken van de Pater Rijkenstraat en de Hub.van Nispenstraat zijn voor velen te steil om veilig gebruikt te kunnen worden; regelmatig zullen de voor- of kleine achterwielletjes van een scootmobiel of een rolstoel vast komen te zitten.
7. De smalle zijstraten van de Dr. Schaepmanstraat: de Hub.van Nispenstraat, de Pater van den Elsenstraat, de Alb.Thijmstraat en de Mr.van Sonstraat zijn allemaal zo smal dat ook de voetpaden moeilijk berijdbaar zijn. Zeker geldt dat als een auto met twee wielen op die paden geparkeerd staat of als er vuilcontainers staan. In die gevallen is de doorgang vrijwel volledig gestremd, met als gevolg dat allen die tot onze doelgroep behoren wel gebruik moeten maken van de rijbaan. Helemaal vervelend is het voor betrokkenen als ook nog op die dagen waarop de vuilniswagen niet komt, er toch (nóg, of ál) containers op het trottoir staan. In het slechtste geval zal men dan een heel eind achteruit moeten manoeuvreren om elders via een op- en afritje weer op de rijbaan te komen.

8. Als gevolg van de geringe trottoirbreedte in die straten (1.20 meter) liggen de trottoirs ter plaatse van de privé garageinritten wel héél erg schuin. Zó schuin, dat ze voor mensen met een beperkte handkracht en gebruikers van een rollator of rolstoel ronduit gevaarlijk zijn. De oplossing kan worden gevonden door op bedoelde plaatsen 0.45 meter brede inritbanden toe te passen en de rest van de trottoirbreedte horizontaal te maken. In deze gevallen dus liever wat minder comfort voor de automobilist dan een gevaarlijke situatie en ongemak voor de gehandicapte.

9. De Mgr. Nolensstraat: het verdient aanbeveling om in de binnenbocht van de straat en aan weerszijden van de aansluiting op de Kard. de Jongstraat enkele op- en afritjes te maken. In de buitenbocht ligt al een verlaagde trottoirband voor de toegang naar het garagehofje.
10. De Min. Aalbersestraat: het trottoir vóór de huisnummers 14 tot en met 20 is wel héél erg smal. En bij de steil naar beneden lopende inrit bij huisnummer 12 (ten behoeve van de onder de woning gelegen garage) is een voor slechtzienden erg gevaarlijke situatie ontstaan; vooral ook omdat een zo steile hellingbaan op geen enkele andere plaats in de wijk voorkomt en men er dus nauwelijks op bedacht is.

11. Hoek Dommelseweg –Min. Aalbersestraat: de op- en afrit is er een "uit het boekje", dat wil zeggen goed zichtbaar voor slechtzienden en met een goede lengte en breedte. Maar één aspect is bij het ontwerp kennelijk over het hoofd gezien: het feit dat direct achter het hoogste punt van het opritje een verlaging ligt die uitkomt bij een hek rondom het weiland. Als gevolg daarvan is de situatie allerminst ideaal, omdat het gevaar dreigt om in het diepe deel van de verlaging terecht te komen. De oplossing zit in het iets verdraaien van het opritje, dus meer haaks op de Min. Aalbersestraat, of in het ophogen van het daar achter liggende verlaagde (particuliere?) trottoirgedeelte.

12. Uitmonding van de Dijkstraat op de Jan Vlekkestraat: de inritband van de Dijkstraat is erg steil en levert regelmatig het al eerder genoemde probleem van de klem zittende voetensteunen of de achterwieltjes op. Op het trottoir aan de andere zijde van de Jan Vlekkestraat, dus naast Dommelseweg 130, ontbreekt een op- en afritje.

13. Kardinaal de Jongstraat: het zou plezierig zijn als ook gehandicapten in de gelegenheid zouden zijn om ergens halverwege deze lange straat over te kunnen steken. Een logische plaats daarvoor is in het verlengde van de reeds bestaande dorpel ter hoogte van huisnummer 49. Eén op- en afritje naar het pad in de middenberm, ter hoogte van huisnummer 32 maakt dat mogelijk; tussen de huisnummers 30 en 32 zit immers al een garageuitrit waarvan gebruik gemaakt kan worden om op het voetpad te komen.

14. Kruising Kardinaal de Jongstraat- Mgr. Poelsstraat: op het zuidelijke deel van de kruising, in de "hoofdrijbaan" is een verhoogd kruisingsvlak gemaakt met alle gemakken van dien voor rolstoelers e.d. Op de noordelijke rijbaan ontbreken evenwel op alle vier de hoeken op- en afritjes. Ook de oversteek van de magazijntoegangsweg van supermarkt C1000 (naast verhandel Geldens) mist helaas dergelijke adequate voorzieningen.

15. Invalidenparkeerplaatsen bij de C1000 supermarkt: vrijwel recht tegenover de ingang van de supermarkt ligt slechts één voor invaliden gereserveerde parkeerplaats. Deze is echter van normale (dus te geringe) afmetingen en onderscheidt zich van de andere plaatsen uitsluitend door het daar bij geplaatste bord. Bovendien ligt deze plek pal naast de glascontainer, met het bekende risico voor lekke banden: niet alleen voor die van de auto, maar vooral ook voor die van de rolstoel waarmee op deze plaats ook nog eens moet worden gemanoeuvrerd om in of uit de auto te komen. Verder moet dat manoeuvreren dan ook nog geschieden op het drukste punt van het gehele parkeerterrein. Alles behalve ideaal dus. Een goede oplossing voor het probleem kan worden gevonden door de eerste drie (van in totaal circa negen) recht tegenover de ingang van de flats liggende plaatsen op de kop van het gebouw, om te bouwen tot twee verbrede, verlengde en op de bestrating gemarkeerde parkeerplaatsen voor invaliden. Een aan te brengen op- en afritje bij de ingang van de flats maakt de zaak dan verder geheel perfect, niet alleen voor bezoekers van de supermarkt, maar ook voor bewoners en bezoekers van de flats.

8 Kerkkokers-zuid

1. Kruising Dommelseweg -Jan Vlekkestraat -Barentszstraat: op de met stippellijnen aangeduide voetgangersoversteekplaatsen ter weerszijden van het kruispunt ontbreken op- en afritjes naar de voetpaden. Datzelfde is het geval op de beide hoeken van de Barentszstraat, ter hoogte van Dommelseweg 141 en 135 (de bloemisterij). Wij geven verder in overweging om eens te bezien of hier op korte of langere tijd geen verkeerslichten noodzakelijk zijn. Vooral de uitmonding van de Barentszstraat in de binnenbocht van de Dommelseweg maakt van dit kruispunt een gevaar vanwege het ontbreken van voldoende uitzicht op verkeer uit Dommelen.

2. Dommelseweg, bij Café De Dommelse Dijk: aan weerszijden van het korte stukje straat ter hoogte van het café zijn geen op- en afritjes.
3. Kruising Dommelseweg –Nieuwe Waalreseweg: de bandverlaging middels een prefab betonblok van circa 40 cm. breed (bij Dommelseweg 66) is te steil voor rolstoelers. Dat geldt- zoals al eerder is gesteld- overigens voor alle betonbanden met een dergelijke maat. We realiseren ons echter dat op bedoelde hoek, zonder ingrijpende wijziging (onder andere van de eigendomsgrens) geen goede oplossing kan worden gecreeerd.

4. Vasco da Gamastraat –Columbusstraat: aan de even zijde van eerstgenoemde straat ontbreken op- en afritjes voor rolstoelers e.d. die naar de Scottstraat moeten.

5. Amundsenstraat –Scottstraat: in de binnenbocht van de Amundsenstraat ontbreekt een afritje. Aan de overzijde van de straat, bij de uitmonding van de Scottstraat is wel een verlaagde inrit aangebracht.
6. Amundsenstraat: bij het wijkgebouw noch bij de sporthal is een invalidenparkeerplaats. De benodigde ruimte voor de aanleg daarvan is evenwel royaal voorhanden.
7. Amundsenstraat: in de binnenbocht tegenover de zij-ingang van de basisschool is géén op- en afritje. Rolstoelers e.d. die naar de school willen en vanaf de Scottstraat en omgeving komen en dus aan de zijde van de sporthal op het trottoir rijden, moeten helemaal doorrijden en kunnen pas oversteken op de verhoogde kruising met de Kromstraat. Aan de buitenbocht ligt wel een inrit naar een garagehofje en de school.
8. Marco Polostraat: aan beide zijden van de straat ontbreken op- en afritjes ter hoogte van de zijstraten en de kleine hofjes. Bij twee van de drie woonhofjes zijn de woningen met rolstoel e.d. bereikbaar, dat is echter niet het geval bij het hofje met de huisnummers 17 – 21. Op de hoek met de Van Heemskerckstraat (oostzijde) zit een flink gat in het trottoir. Aan de overzijde van de straat is de beplanting in de zijtuin van de Van Heemskerckstraat 20 de laatste twintig jaar kennelijk niet meer gesnoeid; de gehele ruimte tussen de op het trottoir staande bomen en de eigendomsgrens is vrijwel geheel dichtgegroeid. Slechtzienden missen daardoor een natuurlijke geleidingslijn in de vorm van de elders in de Marco Polostraat wél aanwezige begrenzing tussen openbaar en privé-terrein.

9. Barentszstraat – Marco Polostraat: de situatie voor de rolstoelers die over het trottoir vanuit de Barentszstraat naar de Goorkens willen is niet erg goed vanwege de moeilijk te nemen afgeschuinde betonnen bandjes. Maar omdat het voetpad circa twintig meter verderop toch eindigt en dan overgaat in de Goorkens (zonder voetpad) is die situatie, alhoewel niet ideaal, toch wel acceptabel. Men zal gebruik moeten maken van het fietspad.
10. Columbusstraat: op het voetpad aan de zuidzijde van de straat worden ter hoogte van de oversteek van de Van Heemskerckstraat op- en afritjes gemist. Bij de volgende zijstraten (Barth Diazstraat en Abel Tasmanstraat) zijn er wel goede voorzieningen om op een goede manier over te steken.
11. De situatie op het voetpad aan de noordzijde van de straat, ter hoogte van huisnummer 60 is voor de gebruikers niet ideaal, omdat degene die in de richting Barentszstraat wil gaan, gebruik moet maken van een gedeelte van de parkeerstrook annex weggetje naar het achter de woningen liggende garagehofje. Een voor de hand liggende oplossing kan worden gevonden door het betegelen van de kop van het in de bocht gelegen kleine plantsoentje (tussen trottoirband en de boom), zodat dat nieuwe stukje pad aansluit op het langs de school lopende voetpad. Op die hoek zou dan tevens een op- en afritje moeten komen.

12. Van Linschotenstraat: allen die tot de doelgroep behoren én alle voetgangers moeten het op het bedrijventerrein stellen zonder voetpad. Er wordt weliswaar in het algemeen niet erg hard gereden, maar door de grote bedrijvigheid en de vele geparkeerde en rijdende auto's is de situatie vaak erg rommelig en onoverzichtelijk en dus verre van ideaal. We realiseren ons wel dat de mogelijkheden om de situatie te verbeteren niet erg groot zijn. Hooguit kan eens gedacht worden aan de aanleg van een eenzijdig voetpad (aan de buitenzijde van de ring omdat daar de grootste "publiekstrekkingen" zitten) gecombineerd met de invoering van éénrichtingverkeer (van noord naar zuid).

9 Enkele algemene adviezen

1. Aanpassing of uitbreiding? Zoals al eerder is gesteld, zijn er in het noordelijke en in het zuidelijke deel van Kerkackers al veel op- en afritjes te vinden waarvan door velen dankbaar gebruik wordt gemaakt. Bovendien is op talloze plaatsen gebruik te maken van verlaagde trottoirbanden voor privé garage-inritten, zij het dat die in de regel vrijwel nooit direct op hoeken van straten zijn gelegen, waar ze 't hardste nodig zijn, maar grofweg vijftientig meter daar vandaan, t.b.v. de garage in de achtertuin. Er zijn, zoals we hebben gezien, al met al toch nogal wat plaatsen waar een dergelijke voorziening node wordt gemist, merendeels op hoeken van straten. Van de reeds bestaande op- en afritjes is er echter vrijwel géén die vanuit een oogpunt van vormgeving en detaillering geheel voldoet aan de ontwerpcriteria zoals die in het Handboek voor Toegankelijkheid (vijfde druk) zijn genoemd. Met name de zichtbaarheid voor slechtzienden scoort in dat opzicht een onvoldoende, omdat de voor hen zo nodige witte markering rondom de voorzieningen in vrijwel alle gevallen ontbreekt. Het spreekt voor zich dat onze werkgroep BTB er voor opteert alle nieuw aan te leggen op- en afritjes -niet alleen in Kerkackers, maar in de gehele gemeente- geheel te laten voldoen aan de normen in het Handboek. Als evenwel om financiële redenen moet worden gekozen tussen het uitbreiden van het aantal op- en afritjes zoals in deze rapportage is voorgesteld óf het aanpassen van de reeds bestaande aan de genoemde ontwerpcriteria, dan pleiten wij voor de uitbreiding. Daarbij gaan we er van uit dat de nieuw aan te leggen voorzieningen wél voldoen aan de eerder bedoelde ontwerpcriteria.
2. Een recreatieve ontwikkeling. Het valt weliswaar niet strikt binnen onze opdracht, maar we willen toch niet voorbij gaan aan het volgende; de WOONvisie heeft als doel om voorwaarden te scheppen die het mogelijk maken om op zo plezierig mogelijke wijze te laten wonen. Recreatie, liefst op korte afstand van de woning is daarvan een wezenlijk onderdeel. In dat licht bezien biedt de circa 500 meter lange strook tussen de Tienendreef en de Le Sage ten Broekstraat mogelijkheden die tot op heden slechts op minimale wijze zijn uitgebuit. De afwisseling tussen dahliatuin, paardenweitjes, volkstuintjes en bokkentuin, en dat alles gelegen in royaal aanwezig groen, is echter alleszins de moeite waard om recreatief verder tot ontwikkeling te brengen.

De benodigde middelen kunnen vrij eenvoudig zijn en vergen geen grote investering. Met enkele doorlopende, (half) verharde voetpaden van voldoende breedte, enkele zitbanken en papierbakken én met voldoende op- en afritjes aan de noordzijde van de Le Sage ten Broekstraat kan van de gehele strook een aantrekkelijk wandelgebiedje worden gemaakt wat zeker niet alleen voor gehandicapten aantrekkelijk is. Een goede detaillering van die

voorzieningen is daarbij uiteraard wel van belang voor gehandicapten, waaronder cliënten van De Biezenrijt, die het gebied nu slechts gedeeltelijk kunnen bezoeken en dan vanwege de plassen en kuilen zeker níet als het pas geregend heeft.

3. De plaats van de glascontainer. De situatie van de container op de hoek van de Dr. Schaepmanstraat en de Jud. Smitsstraat blijkt vooral voor de cliënten van De Biezenrijt geen gelukkige; de container staat nu op een plaats vrijwel pal naast een door hen veel gebruikt op- en afritje. De daar regelmatig rondslingerende glasscherven zorgen met enige regelmaat voor een lekke band van rolstoel of scootmobiel. Een betere locatie lijkt de brede verharde strook naast de haaks gesitueerde parkeerplaatsen nabij de andere hoek van de Jud. Smitsstraat, dus min of meer naast de Dr. Schaepmanstraat nr 50.
4. Een doorgaand voetpad langs de Tienendreef. Wij vinden het opvallend dat zowel aan de noord- als aan de zuidzijde van de Tienendreef een doorgaand voetpad op deze belangrijke route tussen Dommelen en de kern van Valkenswaard vrijwel geheel ontbreekt. Het enige alternatief schuilt in de verbinding tussen de Tienendreef, via de Kloosterstap (in het verlengde van de Min. Aalbersestraat) naar de Le Sage ten Broekstraat. Die route is echter voor velen alles behalve logisch en ook alleen voor ter plaatse goed bekenden te vinden. Bijgevolg moet door voetgangers en ook rolstoelers en dergelijke van één van de fietspaden langs de drukke Tienendreef gebruik worden gemaakt. Wij pleiten er voor om eens te bezien in hoeverre de verdere ontwikkeling van de groene zone aan de zuidzijde van de Tienendreef (zie opmerking 9.2) tevens kan worden gebruikt om daarin een (recreatieve) wandelroute tussen Dommelen en de kruising van de Tienendreef met de Nieuwe Waalreseweg op te nemen.

10 Overzichtskaart met straatnamen

Namens de Werkgroep BTB
R. van Delft,
augustus 2004.